

Razno poskusno glasovanje glede predsedniških kandidatov kaže od tedna do tedna večjo popularnost sedanjega predsednika. Roosevelt je do danes dobil 54 odstotkov vseh oddanih poskusnih glasov.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50, Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00, Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 41, Tues., Feb. 18, 1936

Državljeni, bodite previdni!

V torek, 25. februarja, se vršijo v Clevelandu izvanredne volitve, katere je odredila mestna zbornica na zahtevo župana Harold Burtona. Župan je povedal mestni zbornici, da mestna administracija v Clevelandu za leto 1936 nikakor ne bo imela dovolj denarja, da vrši vse dolžnosti, ki so predpisane po mestnem čarterju.

Med te dolžnosti mestne administracije spada sledeče: razsvetljava mestnih ulic, pobiranje smeti in odpadkov, policijska in ognjegaska služba, skrb za javne parke in nadalje vodstvo ogromne mestne bolnišnice, zaporov, prisilne delavnice ter čiščenje cest.

Poglejmo podrobno, koliko je na trditvi župana Burtona resnice, da mesto nima denarja za upravo in da je prisiljeno apelirati na davkoplačevalce, da dovolijo mestni vladi nove davke, da lahko vrši svoje dolžnosti napram prebivalstvu mesta Clevelanda.

V prvi vrsti moramo priznati, da so volivci države Ohio v letu 1932 odredili, da se znižajo davki na posestva, hiše in zemljišča za 50 odstotkov. To se je tudi zgodilo. Res je, da država Ohio dobiva tekmo zadnjih treh let nad \$80,000,000 manj davkov od hiš in posestev, ker so državljani odredili znižanje davkov na posestva.

Na drugi strani je pa resnica, da smo dobili v zameno druge davke v državi Ohio. Če so se davki na posestva znižali — in te davke so plačevali samo oni, ki so lastniki hiš ali zemljišč — je bil pa naložen nov davek, ki je prizadel vse ljudi — prodajni davek. Prodajni davek je lansko leto prinesel državi \$55,000,000. Poleg tega je država Ohio naredila v letu 1935 do \$18,000,000 čistega dobička od prodaje opojne pijače. Če seštejemo svoto \$55,000,000, ki jo je prinesel prodajni davek in \$18,000,000, kar je dobila država od pijače, dobimo svoto \$73,000,000 v novih davkih, kar je še vedno za \$7,000,000 premalo, kar je država prej dobivala od davka na hiše in posestva.

Medtem so pa bili vpeljeni še drugi davki na korporacije in na premočno lastnino, ki prinašajo državi Ohio letno do \$20,000,000. Torej bi bilo vseh novih davkov \$93,000,000 na leto, ali za \$13,000,000 več davkov na leto, kot pa jih je država Ohio dobivala pred letom 1932.

Pomisliti pa je treba, da so v letih 1933, 1934 in 1935 nastale nove zahteve od strani prebivalstva države Ohio. Predvsem moramo vzeti v pretres starostno pokojnino, ki je v veljavi v državi Ohio tekmo zadnjih dveh let. Ta starostna pokojnina velja državo Ohio letno najmanj \$16,000,000 in se bo sčasom, ko grede leta naprej, še zvišala.

Če država dobiva torej sedaj \$13,000,000 več davkov na leto, kot jih je dobivala pred tremi ali štirimi leti, je pa prevzela tudi za \$16,000,000 več oblicacij, to je, da država še vedno plačuje \$3,000,000 več na leto z vsem prodajnim in drugimi davki, in znaša deficit še vedno \$3,000,000.

Ta deficit pokriva država s skrajnim varčevanjem, in governerju Daveyju se mora priznati, da je skrajno varčen človek. Vetiral je skoro \$7,000,000 stroškov države, in governer upa s tem, da bo državni proračun koncem leta balanciral, tako da stroški ne bodo presežali dohodkov, kar je v teh časih vsega priznanja vredno gospodarstvo. Naj se očita sedanjemu governerju to ali ono, ena je resnica, katero priznava tudi njegovi nasprotniki, da ne zavravlja po nepotrebnem narodnega denarja, pač pa gleda, kje in kako bi kaj prihranil pri stroških.

V gornjih vrsticah smo podali našim državljanom splošen pregled državnega gospodarstva in proračuna v državi Ohio. Naša dolžnost je zasledovati potek finančnega in drugega gospodarstva onih, ki so od naroda izvoljeni, da sprejemajo ljudski denar in gledati moramo tudi, kam gre ta narodni denar. To je poglavitna državljanska dolžnost slehernega ameriškega državljanca.

Spominjali se boste, če ste se kdaj zanimali za zgodovino Zedinjenih držav, da smo dobili v Ameriki revolucijo edino radi davkov. Ne toliko radi svobode in samostojnosti, pač pa so se naši ameriški očete uprli angleškemu kralju radi — davkov. Amerikanci so izjavili, da bodo plačevali davke, toda kadar jih plačajo, želijo tudi vedeti, kam grejo ti davki. Angleški kralj je odgovoril, da narod ne briga nič, kam grejo davki! Narod mora samo plačevati! Ta odgovor kralja je povzročil revolucijo v Ameriko.

Cleveland bo dne 25. februarja glasoval, če dovoli sedanji mestni vladi \$7,000,000 novih davkov na leto. Kaj je s temi sedmimi milijoni, bomo povedali jutri v posebnem uredniškem članku.

Rev. Milan Slaje:—

Gospodje okrog Prosvete in pamet—

Pa vrnimo se zopet k skriv- SNPJ v početku ni bila socijalistična in svobodomiselnostni uganki, kakor so zašli katoličani v vašo jed- noto. Samo dvojce je mogoče, kar mi boste morali sami pri- znati. Namreč: Ali je bila S. ba. Katoličani so pristopali k N. P. J. vedno socijalistična in te- prej nepristranski SNPJ v pre- svobodomiselnostni organizacija ali pričanju, da bosta njihova vest pa ni bila. Tretjega ni. Ako in vera na varnem; jednota pa

je v istem trenutku, ko je spre- jela tega ali onega katoličana, sklenila s njim nepisano pogod- bo, da bo spoštovala in čuvala njegovo versko prepričanje. — Pozneje pa je ta nepristranska jednota vsled raznih konven- cijnih sklepov postala svobodomi- selna in socijalistična organiza- cija. — Sedaj pa, dragi moj urednik, vprašajte svoj com- mon sense in vprašajte svojo vest: ali ni s tem jednota krši- la pogodbe, ki jo je sklenila s katoliškimi člani ter jih grdo oslepnila za njihovo versko prepričanje. Vi pravite: veči- na je tako sklenila in sklepom večine se mora manjšina pač pokoriti. Gotovo, nikdo tega ne taji. Toda tudi oblast večine ima svoje meje. Večina n. pr. ne more obsoditi manjšine na smrt, niti se ne sme dotakniti vesti in verskega prepričanja manjšine ali pa s konvenčnim sklepom narediti iz katoličanov socijaliste in svobodomislece — proti njihovi volji. Na ta na- čin niso postopali niti v sred- njem veku, o katerem veste to- liko povedati. Sodeč po vaših naukih, vi gotovo še niste sliša- li o takoiimenovanem manjšin- skem pravu in svobodi vesti in vere. Po vašem nauku, dragi moj socijalistični gromovnik, bi se mogla sedanja vlada Zedi- njenih držav znebiti svojih na- sprotnikov kratkomalo s tem, da jim poreže glave. Večino ima in sklepi večine so, po vašem učenem mnenju, vsikdar pravi- ni. Ali katoliška vlada v av- strijski republiki bi lahko pri- silila avstrijske socijaliste in komuniste, da si enkrat na te- den okratijo svojo rdečo vest (pri Bogu, da bi jim ne škodo- valo! pa o tem drugič). Tudi av- strijska vlada ima večino in po- temtaka bi bilo tudi to v re- du. Kaj, vi ugovarjate? Prav imate, nikdo, ki ima za ščepec pravičnosti, bi se ne strinjal s takimi sklepi večine. Vsaka vladna večina (in večina pri- siljenih podpornih organizacij) kakršna je SNPJ, kjer je vse v eni vreči — črno in rdeče) mora spoštovati pravico življenja in svobodo vesti in vere tudi pri manjšini. To je občečloveški zakon, ki ga nobena večina ne more izpremeniti. Saj se vprav socijalisti in komunisti sklicu- jete na ta zakon, kjerkoli ste v manjšini. O, kako znate kriča- ti in protestirati, če se vam le las skrivi. Zdi se pa, dragi moj socijalistični pridigar, da je ta zakon pri vas v veljavi samo to- liko časa, dokler ste v manjšini; kakor hitro pa pridete do moči ali postanete večina, ga meni nič tebi nič vržete v koš. In vi si upate pridigovati o demokra- ciji, človekoljubnosti in pravi- nosti! Vi se drznete komu oči- tati nasilje in fašizem, vi, ki ne- prestano izvršujete najhujše na- silje proti katoliškim članom vaše jednote? S samoza- dovoljstvom ugotavljate, da ži- vimo v svobodni Ameriki in ne v Avstriji in Italiji. Svobodna Amerika! Vi govorite o svobodi! Kaj pomeni svoboda vam drugega, kakor, da smete svo- bodno teptati najsvetejše člove- ško pravo — svobodo vesti in vere!

To je eno. Druga možnost pa je, da je bila SNPJ vedno, od početka, socijalistična in svobo- domiselna organizacija. V tem slučaju pa še manj razumem, kako ste mogli priti do onega ve- likega števila katoličanov, ki so člani v SNPJ. Ali vašim kan- didatom ni treba nobene kvali- fikacije? V tem slučaju, da so prepričani socijalisti in svobo- domisleci. Vsaj v naše organi- zacije ne sprejememo nikogar, o katerem nismo prepričani, da je praktičen katoličan. Vi boste seveda odgovorili: glavno je da vsak kandidat obljubi, da bo redno plačeval svoje prispevke ter delal v korist jednote. Toda vi dobro veste, da dober in pre- pričan katoličan ne sme delati v korist brezverske in socijali- stične jednote, kakršna je vaš.

In vi ste jih kljub temu spreje- mali. Ali ste katoliške kandi- date pri vstopu v jednoto po- učili, da veje v vaši organizaci- ji brezverski duh, da stremijo za brezverskimi in socijalistič-nimi cilji, da imate pravico us- tanavljati brezverske šole, da v uradnem glasilu napadate in smešite vero? Je li bilo to zna- no vsakemu kandidatu? Vi bo- ste zopet odgovorili: prebrali smo jim člen 3, ki določa, da "jednota podpira svoje člane z zbujanjem prave demokratične zavesti... z združevanjem in iz- obraževanjem" itd. Toda slične fraze ne pomenijo prav nič ali pa vse in končno jih ima lahko v pravih vsaka organizacija, najbolj katoliška in najbolj boljševiska. Da ste bili odkri- ti, bi bili vsakega kandidata opo- zorili, jasno in nedvoumno: — "Priatelj, to je socijalistična in brezverska (svobodomiselnost je zelo dvoumen izraz, kakor sem že omenil) organizacija — sedaj pa presodi...! Isto bi moralo stati tudi na pristopnih listinah. Tako delajo katoliške in vse druge organizacije, ki so pošteno dovolj, da ne marajo sleperiti. Mi katoličani natan-čno poučimo vsakega kandidata o ciljih in namenih katoliških organizacij. Poučimo ga v ne- dvoumih izrazih, ne tako ka- kor vi, ki enkrat rabite "svobo- domiselstvo" kot svobodo mi- šljenja (kadar lovite člane), dru- gič pa kot brezverstvo (ko ste jih že ulovili) — kakor v m pač kaže.

Toliko glede pravice, ki se re- že katoliškim članom SNPJ. V kolikor pa se tiče SNPJ same, pa smelo trdim, da ste ravno vi in vaši somišljeniki tisti, ki uni- čujete jednoto. Vedoma in na- menoma ste sprejemali katoli- čane, obenem pa ste vtisnili jed- noti svobodomiselnost in socijali- stični pečat. In vse to ste dela- li, akoprav ste morali vedeti, da bo prišlo prej ali slej do spora, ki ne bo v korist jednote. Sedaj pa iščete krivce Bog ve kje, me- sto da bi se ozrli po svoji naj- bližji okolici. Toda triček "dr- žite tatu" je že vse preveč znan, da bi mogel koga prevarati.

Vi, dragi moj urednik, pri- merjate SNPJ katoliškim orga- nizacijam in govorite o neki "nezadovoljni manjšini" v na- ših organizacijah. Povedal sem vam že, da je tu vsaka primera nemogoča. SNPJ je "unicum" (stvar, ki se ne dobi zlepa), ka- teri se ne da primerjati nobena druga slovenska organizacija. V SNPJ ste natrpali socijaliste in katoličane, delovanje jednote in pisanje uradnega glasila pa ste usmerili v socijalistično plat. Tudi vaš common sense, dragi moj, bo uvidel, da ste se s tem iz- ločili iz vrste poštenih organiza- cij. Mislim, da je to dovolj ja- sno. — Kar pa se tiče manjšin v naših organizacijah, no, tudi mi se prepiramo, kadar je tre- ba in ne. Toda v načelnih ver- skih vprašanjih ne poznamo no- benih manjšin ali večin. Si- cer pa, če se je kateri vaših lju- di vtihotopil v katero naših or- ganizacij, bodite prepričani, da je to storil proti naši volji in vednosti. Le naznanite nam ga in v veseljem vam ga odstopim. Mi hočemo, da ostanejo naše or- ganizacije strogo katoliške, po- leg tega pa smo tudi dovolj svobodoljubni, in zato ne maramo nikakršnih boljševiskov, katerih "svoboda" bi bila v naših or- ganizacijah okrnjena. Tudi to je menda dovolj razumljivo. Oči- tate nam, da dajemo potuho va- ši manjšini. Mi ne dajemo ni- komur potuho. Mi le ščitimo fundamentalne pravice katoli- škij članov SNPJ, katere bi mo- rali ščititi vi, ako bi se zavedali svoje dolžnosti in ker ste nato plačani!

Od katerekoli strani si ogleda- mo vaše zadevo, povsod pri- demo do zaključka, da so bili katoliški člani SNPJ grdo osle- parjeni. Zato pa le ni ponare- jenega ogorčenja in jeze, dragi moj! Ali vam še ni vaš com-

mon sense povedal, da vas no- ben odvetnik na svetu ne more izmazati?

Zapisali ste: "... koliko je takih agresivnih in v resnici vernih katolikov pri naši jedno- ti, ne ve nihče, z gotovostjo pa lahko rečem, da jako malo..." Kako malo jih je, naj vam dam konkreten zgled. Tukaj v Lo- rainu je v društvu SNPJ vsaj tri četrtine "agresivnih" in ver- nih katoličanov, ki hodijo v cer- keve, prejemajo zakramente, po- šiljajo otroke v katoliško šolo in ki so vsi vstopili v SNPJ v zmotni misli, da se bo vpošteva- lo njihovo versko prepričanje. Upam pa, da tudi oni, ki še ne hodijo v cerkev, ne odobravajo vaših verskih in brezverskih šol. Ali vam to zadostuje? — Kako je drugje, pa povprašajte. In še nekaj. Mnogi teh vernih katoličanov bi vpisovali tudi svoje otroke v SNPJ, ako bi bi- la ista res samo podporna or- ganizacija, nepristranska ter pravična in bi je ne bili vi iz- premenili v nekako podružnico boljševiske internacionale. Niti vaš common sense ne bo imel težave, da spozna, kdo v resni- ci uničuje SNPJ — vi, ki ne- prestano delate razdor, ali ka- toliški člani, ki branijo svoje pravice!

V svojem zadnjem dopisu sem dejal, da bi si jaz poiskal pravi- co na sodnji. Vi imenujete to fašizem. To mi je zopet nekaj čisto novega. Dozdam sem vedno mislil, da fašistične vlade ne da- jo mnogo na sodnijsko postopa- nje. Vi mi pa zatrjujete, da je ravno narobe res. V fašističnih državah, po vašem zatrjevanju, si iščejo ljudje pravico na so- dnji, v socijalističnih državah pa sodišče očitno ni nič treba. Lepe pojme imate o socijalisti- čni pravici! Morda imate prav. Toda Karl Marx se bo v grobu obrnil. O, vaš common sense...

H koncu še dober nasvet. Vi, gospod urednik, ki veste toliko povedati o krščanskih svetnikih, poiščite se najprvo o vaših last- nih. Stvar je sicer brezpo- membna za najin razgovor, ven- dar pa dobro osvetljuje vašo ne- vednost in socijalističnem vero- slovlju. Torej jo bom vseeno omenil. — V zadnjem dopisu v Ameriški Domovini sem citiral vaš imaginarni samogovor, v katerem se zahvaljujete: "... hvala Satanu, Leninu in Cal- lesu... (pravzaprav bi mora- lo stati: Satanu, Luciferju in Leninu). Vi mi podtikate, ka- kor da sem vam hotel nadeti ta imena. Res, nizko mnenje imate o meni. Dragi moj g. urednik, tudi do svojega najbolj vnetega nasprotnika imam toliko spošto- vanja, da ga ne bom obdeloval s primki. Tudi, če bi jih zaslužil. Nisem še tako daleč izčrpal svo- je argumente, da bi se moral po- služevati zmerjanja. Hvala Bo- gu! — Vidite, tako se mi kato- ličani zahvaljujejo: hvala Bo- gu, ali hvala sv. Jožefu itd. V omenjenem spisu pa nisem no- gel rabiti ime našega Boga in svetnikov, to pa zato, da bi vaš common sense ne bil užaljen. In, rad priznam, da bi ne žalil Boga in svetnikov. Rabil sem torej imena o katerih sem mi- slil, da vam bodo bolj všeč: Sa- tan itd. Vi pa pravite, da je to "preotročje." Glejte, tukaj je vaš common sense vendar enkrat zadel v živo, kajti tudi jaz se popolnoma strinjam z vami. Jaz še dostavljam — prenoro! Sedaj pa pogledimo, kdo je prvi zagre- šil to otročarijo in norost. Ve- ste kdo? Bil je eden vaših "ta- višjih" in sicer sam socijalisti- čni guverner države Tabasco v Mehiki, ki je "krstil" svoje tri sinove na imena: Satan, Luci- fer in Lenin. Tako je poročala lansko leto ugledna in popolno- ma zanesljiva ameriška revija The Literary Digest (da ne bo- ste gevorili, da so to jezuitske laži). In če se ne motim, je ome- njeni socijal. guverner prejel to idejo iz Rusije, kjer so tudi od- pravili svetnike, na prestol pa povzdignili Luciferje in Satane

... Kaj pravite k temu? Satan, Lucifer in Co. — to so torej od- slej naprej vaši rdeči svetniki, kakor je določila višja socijali- stična inštanca. In vi, dragi g. urednik, tega niste vedeli?

Saj je vendar to ogromnega pomena za razvoj delavskega vprašanja. S tem, da je ome- njeni socijalistični veleum od- pravil svetnike in na njihovo me- sto postavil peklenke moči, s tem, pravim, je delavsko vpra- šanje že na pol rešeno. To ven- dar vsakdo lahko uvidi. Se pa- krat lopnite po veri in duhovni- kih — in delavsko vprašanje bo rešeno popolnoma. Srečni delav- ci, ki imajo takšne častite pa- trone! Hvala Luciferju, Satanu in ostali družbi. — Kako se po- čuti vaš common sense? Želim mu boljšega zdravja in upam, da mu bo dalo vsaj to misliti. So stvari, ki jih težko prebavi tudi najbolj žilava pamet ali, kakor vi pravite — common sense.

P. S. Govorite o mojih "kilo- metriskih" spisih. Toda, dragi moj gospod, sestavite skupaj vse svoje protiverske napade in spo- znali boste, da moji spisi v pri- meri z vašimi niso niti toliko, kakor kapljica v primeri z mor- jem. Dolgo, predolgo smo do- puščali, da ste zastrujljali verna slovenska srea. Temu pa naj bo sedaj konec. V ostalem pa: kdor je čital moje spise in je hotel spoznati resnico, jo je spoznal. Komur pa ni do resnice, dobro, tega pa prepuščamo — vam.

Ker sva že ravno v razgovo- ru, dragi moj urednik, vam še svetujem, da naučite nekatere vaše dopisnike civiliziranih ma- nir in človeškega mišljenja. Imate nekega dopisnika Andre- ja Sušo, ki pravi, da je prišel s tirolskih hribov in ki hoče po vsaki ceni vedeti, da sva bila skupaj nekeje v Tirolih, dasira- vno ga še svoj živ dan nisem vi- del. Očitno se mu je ali sa- njalo ali pa zmešalo. Ta moč no- si lepo krščansko ime in trdi, da ima katoliško vero. Sedaj pa poslušajte, kakšne se je iznebil. On piše: "Naprej z delom za svobodomiselnost! Ven iz te- me in trpljenja, pa tudi če žrt- vujejo katoliško vero!" Lepa reč! On, Andrej Suša, še ima katoliško vero (tako vsaj trdi), njemu je prepričanje zelo poci- ni stvar, da ga je vedno priprav- ljen žrtvovati. Povejte mu ven- dar, gospod urednik, da tudi na tirolskih pašnikih mislijo in pi- šejo tako samo — kostruni. Ljudje ne delajo tega, ker je prebadaš in nečloveško. Da se ta Suša ne boji, da bi ga njegov patron sv. Andrej prijel za uh- lje! Ali se čudite, da se raz- sodni člani odvrtaajo od vas, ker ne marajo čitati takih prismo- darij? Prav kar sem zvedel, da je ta Suša moj stari znanec Jon- tez — Podgoričan, ki rad nasto- pa pod raznimi imeni in ki ima neznansko veselje, ako se more obnašati kakor pobalin. Kar se mene tiče, mu to veselje rad pri- voščim. Toda vi, dragi moj urednik, ne storite svoje dolžno- sti, ako to mirno gledate. Kaj pravi člen 3. vaših pravil? "... jednota podpira svoje člane... z združevanjem in izobraževa- njem." Združite torej imena te- ga moža v eno samo ime in po- izkusite izobraziti to tirolsko prismo- dako, ako se da! Tu imate zelo hvalečno polje. Katoliške člane pa pustite pri miru.

Vsi po nagrade v Euclid!

Ker čas hitro beži, se moramo tudi mi pripraviti, da pojdemo na maškeradno veselico, katero priredijo "Škrjančki" v Euclidu dne 22. februarja, na soboto večer. Tako smo sklenili stariši. Dalje smo sklenili, da vsak, ki bo najlepše ali najgrše ali naj- pomenljivejše namaškeran, dobi lepo nagrado. Kar nekaj mi pravi, da bom jaz najbolj grda. Če bo pa katara druga grša, mi od- nesla nagrado.

Sedaj pa, materé, imate lepo

priliko, da otroci prinesejo lepe reči domov, ker na razpolago imamo dosti lepih daril Na pro- gramu bo tudi šaljiva pošta. Videli bomo, kako zna mladina voditi točno začrtan program. Nobene zabave in veselice ni ta- ko lepe, če niso otroci zraven. Kadar je mladina na odru, te- daj jo mi starejši radi gledamo in zasledujemo vsak nje gibljaj. Torej uživajmo veselje v družbi naših otrok... Tudi mi smo bili nekoč na njih stopnji, toda ma- lo smo bili deležni dobrot, kakor jih uživajo otroci tukaj. Sedaj, ko se nam približuje jesenski čas našega življenja, porabimo vsak trenutek in bodimo veseli v družbi svojih otrok. Pokažimo jim naše dobre lastnosti, naše lepe običaje.

Naj še omenim to, da bo naš zbor zapel par novih pesmi, ka- tere poučuje vsem poznani g. L. Seme, učitelj petih zborov v velikem Clevelandu. Toliko je teh mladih pevcev skupaj, da sem prepričana, da še v Jugo- slaviji ni takega zbora in Slo- venci tukaj smo lahko ponosni na to. Enako tudi Vi, g. učitelj. Vem, da si niste nikdar kaj ta- kega predstavljali, da boste kaj takega doživeli v Ameriki in da boste Vi učitelj takega kultur- nega napredka. Čast takemu sinu! Spčestujte Vas tudi drugi narodi. Želimo Vam dobrega zdravja in uspešnega poguma.

Še enkrat vabim starše in na- še prijatelje, da pridete na maš- keradno veselico "Škrjančkov," da jim pokažemo ljubezen in lo- jalnost. Pozdrav!

Mrs. Jennie Hrvatin.

Če verjameste al' pa ne

Prosveta, glasilo slovenskega delavstva v Ameriki piše z dne 10. februarja letos dobesedno: "Zajtrk pojej leže v postelji."

To se namreč tiče žensk. (Mo- škim se tega ne privoščim). Meni se smilijo možički v tistih hišah, kjer dobivajo Prosveto, ker zdaj bo hotela ona zajtrk na po- steljo in kdo drugi ga ji bo pri- nesel kot možiček. Ja, jej, kako se bo zdaj dobro godilo našim ženskam. Bog ve, kako bo pri Barbičevih. Sem prav radove- den, kako se bo France sukal okrog šporgeta in kako bo kaj pripraven s šalicami. Veš, Fran- ce, če boš jajca na mehko kuhal, se ne kimraj radi lupine, to se pravi, ne čakaj, da bi lupina mehka ratala. Ti bom jaz dal recept o tem. Če hočeš skuhati jajčka na mehko, zavri vodo, deni jajčka v krop in počasi moli en očenaš. Ko boš rekel amen, so jajčka ravno prav kuhana. Le poskusi, boš videl, da sem prav povedal. To se pravi, sa- mo če znaš še očenaš.

V istem poglavju, ki je name- njeno samo ženskam (kaj me je pes nesel v tisto kolono ne vem), Prosveta tudi ženske uči, da predno zjutraj vstanejo, mora- jo poprej pomigati s prsti na nogah, da se jim tako otrdeli pr- sti omajejo.

Jej, kako bo to fletno! Ali se smeje kaj popraskat?

Na vsak način se bližajo slo- venskim ženam veseli dnevi. Zajtrkovanje bodo leže v postelji in potem bodo nekaj časa miga- le s prsti na nogah, potem pa šele vstale. My, oh my!

Se reče, saj tisto miganje s prsti bo morda še kako slo; ampak prav radoveden pa sem, ka- ko bo s tistim zajtrkovanjem "leže" v postelji. To vem že iz lastne skušnje, kadar me je Jo- rana zdavila s črnim kofetom, pa naj sem bil še tako slab, vzdi- gniti sem se moral in sede spiti zdavilo. Da bi pa kdo kar cel frustek spravljal pod streho leže, nak, tega pa ne verjamem. Kve- čjem, če bi jih kdo pital in jim dajal po žlički v usta. Ampak tako daleč pa še nismo menda prišli, da bi ženske pitali, če si same lahko pomagajo.

Torej v tem mora biti nekaj pomote in urednik ne ve kaj jo pisal.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem tiskarju K. Maya

"Motiš se! Jaz sem še naj-miroljubnejši med njimi. Moj hadži Halef Omar je junak, hadži Lindsay bej je cel divjak, in oni tretji, ki ga še niti videl nisi, on pa prekaša vse nas. Le mrtvi bi bili zapustili naše stanovanje!"

In kako dolgo pa misliš, da bi bil tičal v tej luknji?"

"Dokler bi se bilo meni zljubilo."

"Misliš? Poglej si tole orožje in tole mošnja s krogli in naboj! Razstrelil bi bil tečaje in v zapah na vratih in v dveh minutah bi bil stal tule, kjer sedaj stojim. In že pri prvem mojem strelu bi bili moji ljudje vedeli, da sem v nevarnosti. Prišli bi bili in bi me bili rešili."

"Saj bi ne mogli v jetnišnico."

"Eden sam strel iz dobre puške zdrobi tisto tvojo staro ključavnico na vratih! Pa še več! Pojdi bom nekaj pokazal!"

Obrnil sem se v celico in pokazal skozi okence.

Košček neba je bilo videti in v okvirju okenca pa dolgega, črnoarde obledenega človeka, ki je s puško v roki stal na strehi naše hiše in pozorno gledal proti jetnišnici.

"Poznaš tistega človeka?"

sem vprašal mutasallima.

"Hadži Lindsay bej—!"

"Da, on je! Tamle na strehi stoji in čaka na dogovorjeno znamenje. Mutasalim, tvoje življenje visi na enem samem lasu! Eden sam strel iz tele pištole, pa prihitijo moji tovariši in potem — gorje tebi in tvojim ljudem!"

Zato pa govori sedaj odkrito in povej, kaj imaš zoper mene!"

Negotovo me je gledal, pa rekel:

"Ti si pomagal ujetniku k begu!"

"Ah —!"

"In si ga skril v svojem stanovanju!"

"Ah —!"

"Da! Vse vem!"

"Odkod neki?"

"Priče imam."

"In radi tega si me hotel v ječo vreči, mene, effendija in emirja, ki sem mnogo višji ko ti, ki potujem v senci padišahovi in sem ti že dovolj dokazov dal, da se nikogar ne bojim!"

"Da, ti se nikogar ne bojiš in prav zato sem te hotel v ječo djeti, preden sem se lotil hišne preiskave na tvojem stanovanju."

"Moje stanovanje lahko preiščeš tudi v moji navzočnosti!"

"Gospod, tega ne bom storil. Poslal bom svoje ljudi."

Ah —! Bal se je "junaka" in "divjaka" in onega tretjega, ki je oba še prekašal —!

"Tudi to ti dovolim, če boš hišno preiskavo tako izvršil, da ne bo vzbujala pozornosti. Lahko pregledate vsak kotiček, če hočete, nič se ne branim."

Vidiš torej, da bi me ne bilo treba v ječo vreči!"

"Tega nisem vedel."

"Najbolj pa si se zmotil, ko si mislil, da sem slep in da ne vem, kaj nameravaš z menoj. Ne stori tega več, kajti ponavljam ti, tvoje življenje visi na eni sami niti!"

"Ampak, emir, če najdem ujetnika pri tebi, te bom vendarle moral zapreti!"

"Potem se ne bom branil."

"In sedajle te ne morem pustiti domov!"

"Zakaj ne?"

"Ker bi sicer lahko naročil ljudem, naj ujetnika skrijejo."

"Dobro! Pa opozorim te, da moji tovariši ne bodo dovolili hišne preiskave. Nasprotno, vsakega bodo ustrelili, ki bi stopil nepoklican čez prag."

"Torej jim piši, naj dovolijo mojim ljudem vstopiti!"

"To pa lahko storim. Selim aga jim bo nesel moje pismo."

"Ne. On ne!"

"Zakaj ne?"

"Utegne biti, da je tvoj zavoznik, pa bi tvoje ljudi posvaril."

"O, aga ti je zvest in ti ničesar ne prikriva, ne zamačal bi ti, če bi bil jaz ujetnika v njegovi hiši skril! Kajne, Selim aga?"

Selim aga je položil roke na srce in zvesto pogledal svojega zapovednika:

"Gospod," je dejal, "priselam ti, da ničesar ne vem in da je tudi efendi tule čisto nedolžen!"

"O effendiji nedolžnosti ti ne moreš prisegati, o tebi pa ti verjamem."

Emir, šel boš z menoj in pomenila se bova o tej zadevi! Postavil te bom pred priče!"

"To tudi zahtevam!"

"Eno pričo pa že koj lahko tukaj slišiš!"

"Katero?"

"Arnauta, ki je radi tebe v ječi."

"Ah —! Tistega!"

"Da."

"Kedaj pa me je tožil?"

"Danes. Pregledal sem še enkrat celice in vprašal vsakega ujetnika, ali je po noči kaj posebnega čul. Vprašal sem tudi Arnauta in povedal mi je nekaj, kar tebi zelo škoduje."

"Maščeval bi se rad, ker sem ga v ječo spravil!"

Pa — ali ne bi rajši enega izmed Arnautov poslal na moje stanovanje. Če pišem pismo, bi me tovariši ne razumeli prav ali pa bi utegnili sumiti, da je pismo pisal kdo drug."

"Arnautu bodo še manj verjeli!"

"Mislim, da ne. Arnaut naj pripelje sem mojega slugo in on bo iz svojih lastnih ust čul, da dovolim preiskavo."

"In ti boš v moji navzočnosti govoril z njim?"

"Da."

"Torej pošljem ponj."

Poklical je Arnauta in mu dal povelje in nato je moral Selim aga odpreti celico, v kateri je tičal prejšnji Angležev kawwas.

"Vstani!" mu je zapovedal mutasallim, "in odgovarjaj! Ali si upaš še enkrat pred temle effendijem ponoviti, kar si prej meni povedal?"

"Da."

"Povej torej!"

"Mož, ki ga imenuješ hadži Lindsay bej, je Anglež. Najel si je v Mosuli tolmača in mene in pripovedoval, da išče effendija, ki hoče nekega ujetnika rešiti."

Hm —! Master Lindsay je torej le izblebetal našo skrivnost —!

Zaupal pa sem vsaj toliko na njegovo prevednost, da menda ni vsega povedal, zanašal sem se pa tudi na to, da sam ni mnogo-kaj vedel o naših namerah, ter vprašal:

"Ali je povedal tudi ime tistega effendija?"

"Ne."

"Ali je povedal tolmaču ime ujetnikovo?"

"Ne."

"Tudi ne kraja, kjer je ujet?"

"Ne."

"Mutasallim, ali ima ta človek še kaj povedati?"

"Ne. To je vse!"

"Ne, to ni čisto nič! Selim aga, zakleni ga spet!"

O, mutasallim, res velik diplomati si in gotovo je, da bom v Stambul slavil tvoje zasluge! Pohitili bodo, da te povisajo. Morebiti te naredijo celo za podkralja v Bagdadu!

(Dalje prihodnjic)

Slovenski Lovski Klub Barberton

(Piše tajnik)

V A. D., z dne 3. februarja piše Mr. J. Debevec pod naslovom "Srnjaki ne skačejo sami v pisker," med drugim, da sta mu nekega dne prišla na misel na lov v Pennsylvaniji barbertonskega lovca, Lekšan in Župec, čes, a imata izvanredno srečo na lovu v Pennsylvaniji, da se zamudita kvečjem par dni in vrneta z dvema srnjakoma nazaj.

Predlansko leto sta imela res srečo, kajti drugi dan na lovu sta podrla vsak enega srnjaka. Res izvanredna sreča. Lansko leto sta si znala pa drugače pomagati. Bilo je 4. julija t. l., ko sta se v spremstvu treh solovcev napotila v pennsylvanske gozdove, da si nekoliko ogledata tamkajšnje hribe, po katerih sta lovila poprej. Ko so se fantje vrnili domov, srečam nekega dne na ulici J. Fidela ter ga vprašam, kako so se kaj imeli v Pennsylvaniji.

"Smo jih privezali," mi natihlo zaupa.

"Kaj ste privezali?" vprašam.

"Dva srnjaka smo privezali in tako smo že preskrbljeni za prihodnjo lovsko večerjo," mi Fidel pojasnja.

In res, jeseni sta pa šla Lekšan in Župec kar na gotovo in sicer en dan pred lovsko sezono in sta stala tam na straži, da ne bi srnjaka kdo drugi upalil. Vidite Mr. Debevec, stavljal bi za sto copakov, da tega ne bi zvedeli od Lekšana in ne od Župca. (Kaj nisem že onikrat rekel, da se ne bosta udala in da se od njiju ne bo zvedelo, razen, če bi se ju kako napojilo in kako drugič pretentalo. Če mi poveste še kraj, kamor hodita srnjake odreševati in tepežkat, pa bom hvaležen. Drugo bom pa že jaz napravil. Op. Jak.).

Da sta bila to res krasna srnjaka, vam lahko dokazuje sriomenjena lovca s srnjakovimi glavami, katere krasijo njih domove.

V soboto 1. februarja smo pa omenjena srnjaka razdelili takorekoč med eno veliko družino. Vsaj tako lepo domače je vse izgledalo v dvorani. Navzočih je bilo veliko število rojakov iz Girarda ter Mr. Župec iz Nilesa, brat našega Jerryta. V imenu lovskega kluba se jim prav iz srca zahvalim. Hvala vam lepa tudi za darovane cvetlice. Enako se tudi prav lepo zahvalim iz Barbertona in okolice ter vsem ostalim gostom. Najlepšo zahvalo sem dolžan izraziti našim ženam, katere so nam pripravile tako okusno pečenko. Lepa hvala dekletom, ki ste se pridno vrtele okrog mize ter stregle gostom. Ne smem pozabiti, da se v imenu lovskega kluba prav lepo zahvalim F. Kar-ju, J. Lekšanu ml., in C. Dormišu, kateri so skrbeli, da ni bil nihče žejen. Torej v imenu lovskega kluba vsem skupaj lepa hvala. Lovski pozdrav!

Razno iz Girarda

Girard, O.—Prireditelj S. N. D., katera se je vršila v soboto 8. februarja ob priliki otvoritve nove predelane spodnjih prostorov, je sijajno izpadla, naj si bo v finančnem ali moralnem uspehu. Dvorana je bila polna naroda in naši vedno srčkani pevki sta nas zopet očarali z lepoto naše pesmi. Se vedno donijo njiju biserni glasovi tako nebeško lepo, da bi ju človek poslušal, pa če bi bilo treba ves teden skupaj. To sta naša slavčka Josie Lausche-Welf in Mary Udovich. Dr. Wm. Lausche je še vedno tako fest fant, kot je bil in je dovršil svoje delo na klavirju kot samo on zna. Ravno tako naš Eddie Simms, ki je spremljal pevki s svojo harmoniko. Vsak je rekel, da takega igralca je treba z lučjo iskati. Ravno tako nas je vse presenetil s svojim kristalnočistim tenorjem, to je naša korenina iz tistega kraja doma kot naš pokojni pesnik Vilhar, to je Mr. Andrej Blažič, predsednik pevskega zbora Javornik iz Barbertona. Zapel nam je pesem "Pomlad." Narod ga je poklical nazaj na oder z grmovitim aplavzom in nam je moral zapeti še eno pesem. Lahko je ponosen ta zbor na moža, ki poseda tak talent in ki razveseljuje narod s tako lepim glasom. Škoda je, da tako bogati zakladi naših narodno zavednih sinov ne dobijo priznanja za svoja kulturna dela. Ravno tako se je postavil predsednik barbertonskega lovskega kluba, Mr. Lekšan, ki je v kratkih besedah povedal več zanimivosti. Seveda, Mr. Župec in John Garbor ter več drugih iz Barbertona so bili naši častni gostje ta večer.

V imenu SND se prav lepo zahvalim vsem gostom iz Girarda, Niles, Warren, Barbertona, Cle-

velanda za prijazen poset. Mr. A. Kollander zasluži tudi vse priznanje, da nas je posetil ta večer. Ravno tako iskrena hvala našima pevkama za tako krasen koncert.

Sedaj pa še nekaj. V soboto 22. februarja bo obhajalo društvo St. Patrick, št. 250 KSKJ, prvo obletnico svojega obstanka s primernim programom v SND. Za ples bo skrbel orkester Kristof bratje iz Clevelanda. To naše društvo je še mlado in lepo napreduje. Vabljeni ste vsi, da nas posetite ta večer in nam daste novega poguma za napredek. Naš gl. podpredsednik, sobrat Lekšan, nam je obljubil, da pride poseben bus iz Barbertona. Pričakujemo tudi gl. predsednika br. Opeka. Zato vsi v Girard v soboto 22. februarja. Pozdrav in na svidenje!

John Dolčič.

Velika veselica v Collinwoodu

"Holadrija, holadrija, šnops is gud fir kolera," — I kaj pa so si že zopet izmislile ženske gospodinje Kuhinjskega kluba Slovenskega doma na Holmes Ave.? Rekle so, da je prestopno leto in bi ne bilo prav, da bi minil predpust, da bi kar natihem marširal mimo nas v večnost. Torej ta klub priredi veliko maskeradno veselico v soboto 22. februarja v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vstopnina bo samo 25c. Več kot 20 lepih nagrad je pripravljenih za maske. Delile se bodo po temle redu: Prva nagrada za najpomembnejšo, druga za najlepšo in tretja za najgršo. Potem pa zopet od kraja ravno tako, dokler bo kaj nagrad. Godba bo prvovrstna, Jankovič orkester. Pri- dajte v polnem številu v maskare. Gospodinje bodo skrbale, da bo dobitkov kar največ. Sedaj imate še dovolj časa, da si preskrbite obleko in da se izmislite, kaj in kako boste oblečeni. Ne bo vam žal, če pridete. Saj je vsako leto samo enkrat pust. Mogoče ga drugo leto ne bomo dočakali. Veselimo se, dokler smo živi in zdravi, saj bogati tako ne bomo nikdar.

Vabimo splošno vse občinstvo na to prireditev. Delničarji in delničarke, storite svojo dolžnost. Z vašo navzočnostjo nam boste dali pogum in veselje za nadaljnje delo. Mnogo je nas, ki niti ne mislimo na to, da bi kdaj potrebovali kuhinjske stvari Slovenskega doma. Mogoče pa le pride prav. Tukaj imamo sedaj vso potrebno kuhinjsko

opravo, karkoli se rabi za velike svatbe in društvene veselice. Vse je pri rokah in v najlepšem redu.

Torej pridite na veselico in veselili se bomo prav po starokrajski šegi. Pa tudi za žentev je še čas. Nedavno je sosed sosed vprašal, ki je vdovec: "Tone, povej, zakaj se ne ženiš iznova? Petičen si dovolj."

"Pameten sem pa tudi dovolj," mu odgovori, "da tega ne storim. Kake križe in težave sem imel s prvo ženo. Kadar sem prišel iz saluna, takoj je zavohala, da sem pil. A kadar sem bil pa žejen, ni nikdar nič vohala."

Jaz vem, da se je ta samo šalil. Garantiram mu pa, če ne bo previden na naši maskaradi, se mu bo slaba godila. Tam bo celakopica lepih in deklet in vdovic, ki bodo prežala samo na moška srca, da bi jih ukradle zase. Letos je prestopno leto in si ženske same izbirajo žentev in snubijo. Torej bo gotovo kdo ugriznil in ženskam verjel.

Zapeli si bomo tisto:

Kako je po travniku hodil lovec vesel, viržinsko je smodil in glasno si pel:

Trikrat po tri leta oženjen sem bil, pelinogva cvetja dovolj sem povžil.

O vražja ženica, sam Bog te je vzel, najhujšega lica me on je otel.

Če sodčeva roka te v pekel spodi, sam skratelj te spoka od svoje peči.

Po peklu, po nebi, po ptičje skakljaj, ne pridem več k tebi, ni v peklu ni v raj.

Nič več me ne vname zdaj ženski ves svet, naj zlozi me vzame če snubil bom spet.

Tako po livadi jeseni vdovec je pel, a druge pomladi spet babo je vzel.

Na svidenje 22. februarja v Slovenskem domu na Holmes Ave.

M. Malečkar, podpreds.

Pridobivajte

člane za

S. D. Zvezo

DNEVNE VESTI

Nemci naj se učijo od Amerike, pravi Hitler

Berlin, 17. februarja. — Ko je Adolf Hitler odprl včeraj narodno nemško razstavo avtomobilov, je opozoril Nemce na ogledivni uspeh, ki ga je dosegla ameriška avtomobilska industrija. Hitler je izjavil, da bi se morali Nemci še mnogo naučiti od Amerikancev. Bodočnost avtomobilske industrije v Nemčiji ni odvisna od proizvodnje razkošnih avtomobilov za bogatino, pač pa v proizvodnji avtomobilov, ki so poceni dovolj, da jih lahko kupi povprečni človek, kot se to godi v Ameriki.

Bomba vržena med operne plesalce na Dunaju

Dunaj, 17. februarja. Tu se je včeraj vršil najbolj briljantni ples dunajske zimske sezone, takozvani operni ples. Kljub številnim policijskim stražam — okoli plesne dvorane se je nahajalo nad 1.000 policistov, pa se je teroristom posrečilo zagnati v dvorano smrdljivo bombo. Plesalci se niso zmenili in so plesali naprej.

Rusija ostane pri svojih mejah v Sibiriji

Moskva, 17. februarja. Ruska vlada je rekla, da se ne bo ozirala na nobene obmejne spopade ob mongolski-mandžurski meji. Za sovjetsko Rusijo ostane sedanja meja v Sibiriji, in kdorkoli bi hotel z nasiljem spremeniti to mejo, bo v svojo škodo kmalu priznal, da se je motil. Rusija predlaga posebno komisijo, obstoječo iz Japoncev in Rusov, ki naj preiskuje incidente ob meji, kjer prihaja skoro do dnevnih spopadov.

"Ples vseh narodov"

Prvi mednarodni, oziroma maskeradni ples vseh narodov, kot ga nazivljejo prireditelji, se bo letos vršil v Clevelandu, na pustni torek, 25. februarja, v Circle Ball Room, 10300 Euclid Ave. Sponsor te prireditve je vodstvo WJAY radio programa, kjer se redno oddajajo tujejezični radio programi vsake nedelje. Mr. Stanley Altschuler, direktor teh programov, je prišel na idejo "plesa vseh narodov." Pred vami se bo na tej ogromni prireditvi razvila panorama svetovnega bleska, narodnih noš in mednarodnih mask, kot jih niste še nikdar prej videli. Vstopnina k tej izredni mednarodni prireditvi je prosta. Poleg tega pa bodo dobile maske posameznih narodnosti krasne nagrade. Ples se začne ob 8. uri zvečer in traja do 1. ure zjutraj. Izvrsten unijski orkester bo skrbel za godbo.

En cel tisočak

Prvi pomožni šerif v Clevelandu Fred Alber, je pravkar dobil zvišanje svoje plače za en cel tisočak na leto. Njegova originalna plača je bila \$7200.00 na leto, toda radi depresije mu je bilo vtrganih \$1200, tako, da je dobival še \$6000.00, kar je precej lepa vsota. Sedaj so mu pa dali še en tisočak, ker, ker, no, ker imamo pač polne blagajne.

MALI OGLASI

Posestva naprodaj

Dne 24. februarja, 1936, bodo ponudena na javni dražbi v pritličju sodniškega poslopja na Lakeside in Ontario, Cleveland, Ohio, sledeča posestva: — 1209 Norwood Rd., 6511 Bonna Ave., Cleveland, Ohio. Začetek dražbe ob 9. uri zjutraj. Posestva bodo prodana skupaj in sicer najvišjemu ponudniku, toda ne za manj kot dve tretjini cenilne vrednosti, ki je \$12,600.00.

Leopold Kushlan, Receiver (Febr. 4, 7, 11, 14, 18, 21).

VSE VLOŽNE KNJIŽICE zamenjajte za pohištvo, električne bralnice stroje in refrigeratore. KRICHMAN & PERUSEK FURNITURE CO. 15428 WATERLOO ROAD Odartu zvečer (X)

"MOJ MALI DEČEK JE BIL

TAKO SUH—ZJOKALA

SEM SE, KADAR SEM

GA POGLEDALA"

"Nagovarjati sem ga morala, da je jedel, in nič kar je pojedel, ni pomagal, da bi pridobil na teži. Vedno bom hvaležna tisti materi, ki mi je povedala o Trinerjevem grenkemu vinu."

Trinerjevo grenko vino je staro, zanesljivo družinsko zdravilo, ki odpravlja zaprtje, pline, nespečnost, slabo snopo, nedišnost, kože in težave združene s prebavnimi nerodnostmi in navča z življenjem oslabele teli. Dobite ga lahko v vsaki lekarni.

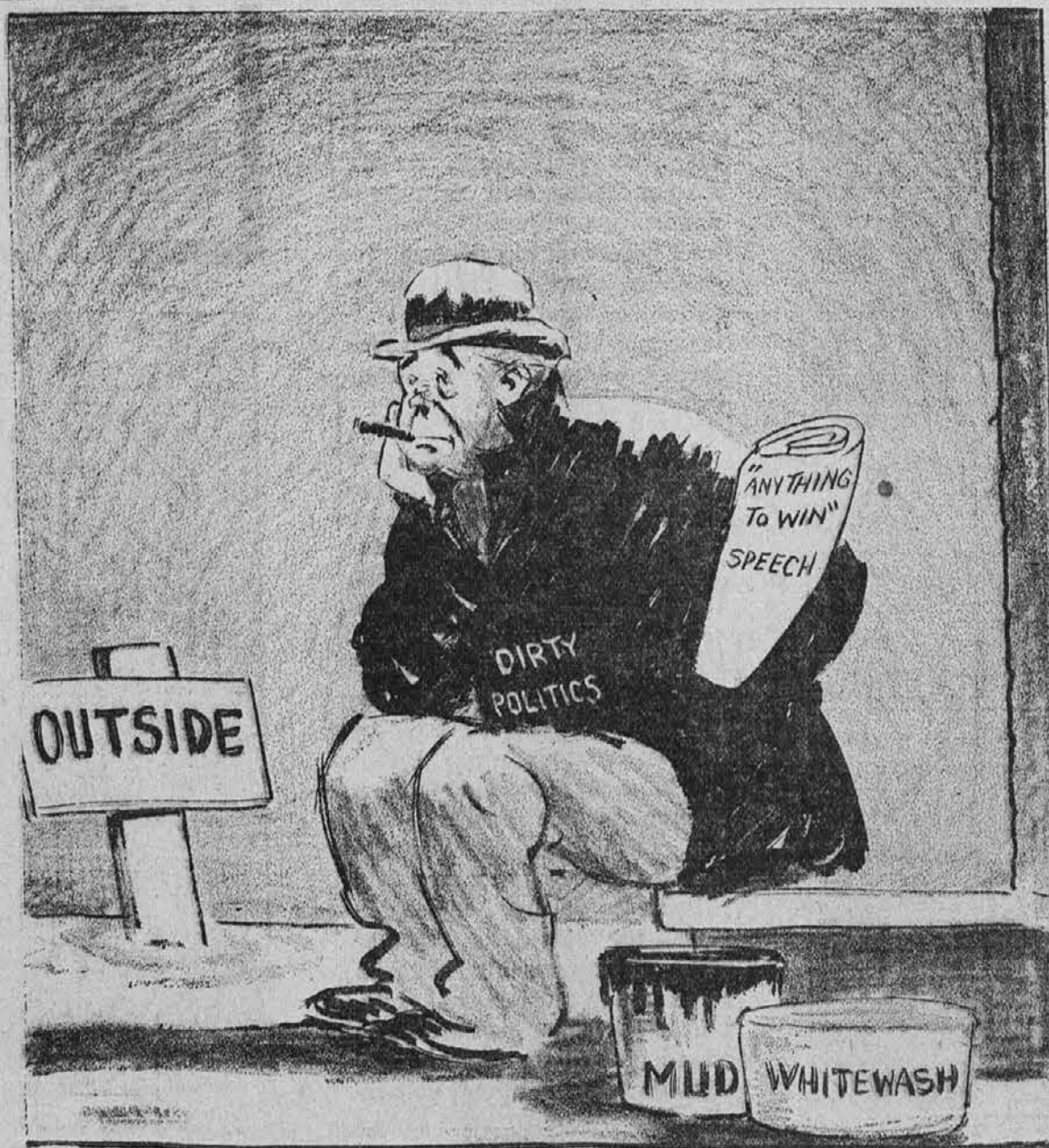
TRINERJEV ELIKSIR GRENKEGA VINA

Joseph Triner Company, Chicago

Zamenja se

moderna hiša za eno družino, 5 sob. Hiša se nahaja na La Salle Ave. Zamenja se za primerni trgovski prostor. Za naslov se poizve v uradu tega lista.

(40)

MORSKI RAZBOJNIK

A. S.

In tako se je zgodilo, da so žrtve. Med temi nesrečniki je bili Peter Blood, Jeremy Pitt in Andrej Baynes, mesto da bi bili obešeni in razčetrani, kakor trgani iz kroga svoje družine je določala obsodba, prepeljani v Bristol, tam pa vkrcani s približno petdesetimi drugimi na krov jadrnice "Jamaica Merchant." Tekom vožnje v tesnem podkrovi, kjer so bili natrpani kakor sardine v sodu, in zaradi slabe ter nezadostne hrane in smrdljive vode je izbruhnila med jetniki bolezen, ki je zahtevala enajst smrtnih

Umrljivost med jetniki pa bila še mnogo večja, da ni bilo Petra Blooda. Kapetan jadrnice je na Bloodovo prošnjo, naj mu dovoli, da se pobriga za bolnike, najprej odgovoril s preklinjanjem, toda kmalu je spoznal, da bo moral dati odgovor zaradi prevelikih izgub človeškega življenja ter je bil že presrečen, da se je Blood končno poslužil njegove ladijske lekarne. Doktor se je z gorečnostjo lotil svojega samaritanskega dela in se mu je kmalu posrečilo omejiti in ustaviti bolezen.

Približno sredi decembra je jadrnica "Jamaica Merchant" vrgla sidro v Carlisle Bayju, ter izkrcala na kopno dva in štiri-deset preživelih rebelcev.

Če so nesrečniki pričakovali, da bodo prišli v kako divjino, so se motili. Pred seboj so zagledali naselje ali mestce, zgrajeno popolnoma v evropskem slogu. Iznad rdečih streh se je ponosno dvigal stolp cerkvenega zvonika, vhod v pristanišče je branila velika trdnjava, katere topovi so bili namerjeni na morje, na nizkem holmu nad mestecem pa je stalo lepo belo poslopje — vladna hiša in guvernerjev dom. Ta holm je bil živo zelen, kakor angleški holm v aprilu, in bil je tudi prav tak dan, kakor so v Angliji dnevi meseca aprila.

Na širokem, s kamni tlakovanem trgu pred pomolom, so opazili jetniki vojaštvo ali milico v rdečih suknjah, ki je sta-

la v vrstah, da jih sprejme v svoje varstvo. Dalje je bila na trgu množica ljudi, ki se je prav malo razlikovala od množice v angleških pristaniških mestih; razlika je bila kvečjemu ta, da je bilo med to množico manj žensk ko doma in več zamorcev.

Ko so jetnike izkrcali na pomol, je prišel guverner, da si jih ogleda. Guverner Steed, močan, čokat, rdečeličen mož, ki je za spoznanje šepal, je bil oblečen v modri bluzi, na kateri ni manjkalo zlatih našivov. Za njim je stopal v uniformi polkovnik barbadoške milice visok, korpulenten človek, ki je mclal s svojo glavo in pleči visoko nad guvernerjem. Ob njegovi strani pa je z največjo gracijo, ki je bila največji kontrast polkovnikovega orjaštva, vitka mladenka, oblečena v preprosto jahalni kostum. Širokokrajen klubuk, okrašen z idečim novejim peresom, ji je zasenčal krasen obrazek, na čigar delikatni polti ni pustila tropska klima nobenih vtisov. Na ramena so ji viseli kodri kostanjevih las. Iz njenih velikih, modrih oči, je gledala prijazna odkritosrčnost, njene krasne ustnice pa je zaljšal smehljaj, v katerem je bilo kakor nekaj mladostne prešernosti.

Peter Blood je samega sebe zalotil strmečega v ta pikanten obrazek, ki se je zdel tukaj popolnoma izven mesta, in ko se je zavedel, se je v zadregi prestopil. Zdajci se je zavedel žalostne slike, katero je moral nuditi. Neumit, neestrižen in nepočesan ter neobrit in v obleki, ki je bila zdaj že v cunjah, je moral izgledati ko strašilo v koruzi. Vedel je, da v takem stanju pač ne more biti predmet občudovanja. Toda mladenka ga je vendar še nadalje opazovala z nekako otroškimi očmi, v katerih se je zrcalilo hkrati usmiljenje in začudenje. Nato je dvignila roko ter se doteknila roke svoje orjaškega spremljevalca, polkovnika, ki se je obrnil ter jo pogledal.

Gledaje ga v obraz, mu je mladenka resno nekaj prigovarjala, toda videlo se je, da jo on samo napol posluša.

Tudi guverner se je zdaj ustavil in za hip so vsi trije postali v razgovoru. Kar je mladenka rekla, Blood ni čul, ker je govorila tiho, polkovnikov glas je le nerazločno dosegel njegova ušesa, toda kar se pa tiče guvernerja, pa ni bil niti diskreten ne tihi; imel je visok glas, ki je daleč segel, in ker se je smatral za

dovtipnega, je hotel, da bi se ga splošno slišalo.

"Ampak moj dragi polkovnik Bishop, na vas je, da naredite prvo izbiro in sicer za svojo lastno ceno. Sele potem, ko boste vi izbrali, bomo poslali ostale na javno dražbo."

Polkovnik Bishop je prikimal. Nato je glasno odgovoril: "Ekselencija ste zelo dobri. Ampak žalibog, to je nekam žalostna skupina, ki nima mnogo vrednosti na plantaži." Njegove oči so spet ošinile jetnike in iz izraza njegovega obraza se je poznalo, kako je nezadovoljen z njimi. Nato je poklical kapetana Gardnerja, poveljnika jadrnice, ki jih je pripeljala. Po kratkem pogovoru z njim, je kapetan potegnil iz žepa listino z imeni kazencev ter mu jo predložil.

Polkovnik Bishop je komaj pogledal na listino, potem pa mu jo izročil nazaj ter stopil proti vrsti jetnikov. Ustavil se je pred mladim mornarjem iz Somersetshira, Pittom, katerega je začel strokovniško motriti. Pretipal mu je mišice na rokah, nato pa mu ukazal, naj odpre usta, da bi mogel videti njegove zobe. Zadolvoljen je pokimal.

Nato je preko rame izpregovoril s kapetanom Gardnerjem. "Petnajst funtov vam dam za tega."

Na kapetanovem obrazu se je pojavil usmev razočaranja. "Petnajst funtov! Saj to ni niti polovica tega, kar sem mislil zahtevati zanj."

"Je dvakrat toliko, kolikor sem nameraval dati," je zarenčal polkovnik.

"Ampak ta mladenič bi bil za trideset funtov še vedno poceni, vaše blagorodje."

"Za ta denar dobiš zamorca. Saj ti beli prasci itak ne živijo. Oni niso dorasli temu delu."

Gardner je začel naglašati Pittovo zdravje, moč in mladost. Po o čemer sta obravnavala in se pogajala, ni bil človek, marveč tovarna žival. Pitt, senzitiiven in rahločuten mladeč, je stal nem in poslušal.

Peter Blood je bil ogorčen nad tem nečloveškim barantanjem.

V ozadju, oddaljujoč se počasi od vrste jetnikov, pa je stopala mladenka z guvernerjem. Ona ni vedela in ničesar slišala o sirovi kupčiji, ki jo je sklepal polkovnik s kapetanom. Ali je napram tej kupčiji povsem ravnodušna in malomarna? se je čudil Blood.

Polkovnik Bishop se je obrnil in rekel:

"Naj bo; dam vam zanj dvajset funtov. Niti penija več, ker to je dvakrat toliko, kolikor sem nameraval dati."

Kapetan Gardner, ki je videl, da je to končnoveljavno, je vzdihnil in pristal. Bishop je stopil ob vrsti naprej. Za Mr. Blooda kakor tudi za nekega mladeniča ob njegovi strani, ni imel polkovnik niti pogleda. Toda ob prihodnjem možu, srednjestarem orjaku po imenu Wol-verstone, ki je pri Sedgemooru izgubil eno oko, se je Bishop ustavil.

Peter Blood je stal tam v pramenih zlatega sonca in z nasladi vdihaval zrak, katerega je bil tako potreben. Ni se mu ljubilo govoriti, kakor se ni ljubilo Pittu, ki je stal nemo ob njegovi strani in najbrž samo premišljeval, kako bo kmalu ločen od Blooda, s katerim je prenašal že toliko mesecev nesrečo in trpljenje, katerega je pričel ljubiti in v katerem je videl človeka, na katerega se sme zanašati. Zato se je zdel Pittu ločitev od njega višek njegovega trpljenja.

Prišli so še drugi kupci, jih gledali ter zopet odšli. Blood se ni za nikogar zmenil. Nato pa se je tam doli, koncem vrste, pričelo neko gibanje. Gardner je glasno govoril ter oznanjal publiki, da čaka, da naredi polkovnik Bishop svojo izbiro, nakar

pride tudi ostala publika na vr-

sto. Nato je prišel kapetan ob strani guvernerja spet proti našim znancem, za njima pa sta bi bil šel mimo njega, da se ga rekla.

stopala polkovnik Bishop in ona ni mladenka dotegnula z roča-

mlada dama.

Šli so počasi, dokler ni dospel polkovnik do Blooda. Polkovnik vek, katerega imam v mislih," je

jem svojega jezdnega biča.

"Ampak to je vendar tisti človek, katerega imam v mislih," je

(Dalje prihodnjič.)

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HENDERSON 3113

DOBER PREMOG IN TOČNA POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIMPORMAN
J. J. FRERICKSAL SIRAT
GROTTO

3-KROŽNI

CIRKUS

od 17. do 29. februarja

2:15 in 3:15 dnevno

Videli boste Bert "Suicide" Nelsona, svetovno znanega krotilca zveri in preko sto klajnih prizorov.

Vstopnice se dobe v Music Hall Box Office, odprto dnevno od 9. zjutraj do 6. zvečer.

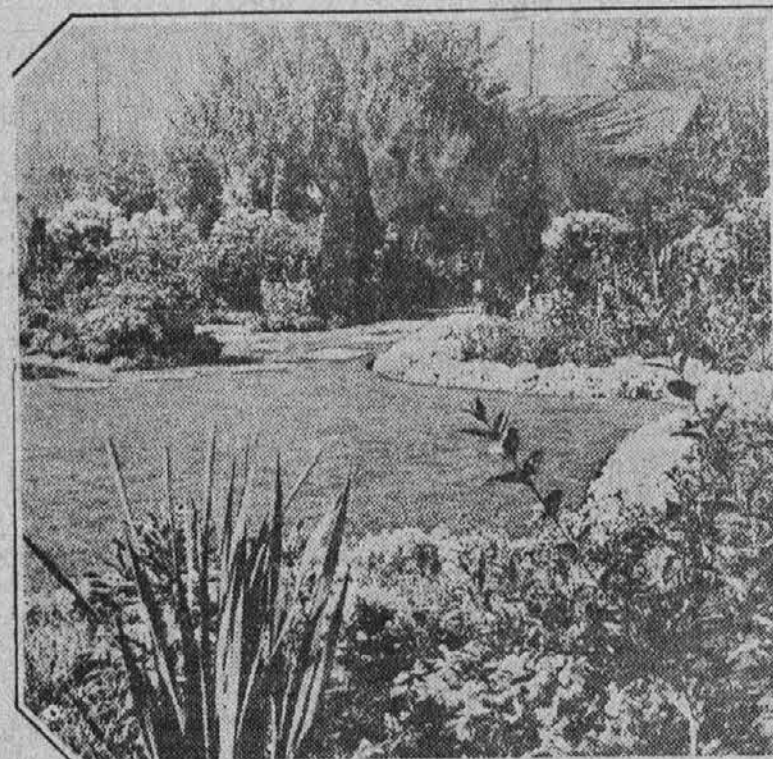
VETERANI!

Sedaj ko dobite bonus, porabite ga pametno. Mi vam nemudoma dopeljemo pohištvo, električni pralni stroj, Frigidaire ledenico, preproge ali peč. Plačali boste, ko dobite bonus. Nobenih obresti.

MANDEL HARDWARE

15704 Waterloo Road

KENMORE 1282

John Kakakes iz Spokane, Wash. je bolehal šest let in zdravniki so mu prepovedali vsako težje delo. John je ubogal in se je začel zanimati za svoj vrt. Danes je John priznan najboljši vrtnar v Zed. državi. Na sliki je njegova hiša in vrt.

Greste v mesto z Luckies

LAHKEGA KAJENJA
bogatega, zrelega dela tobaka

Tekom let so bili storjeni gotovi napredki v izbiri in ravnanju cigaretne tobaka za Lucky Strike Cigarette.

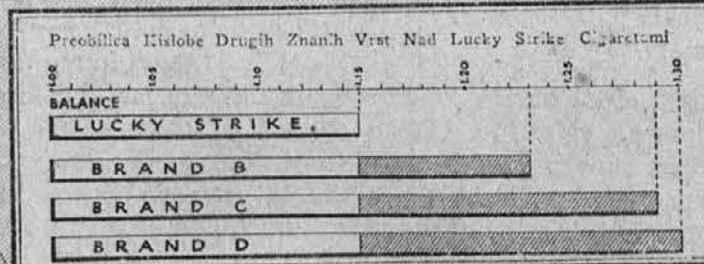
Te vključujejo uvodne analize tobaka izbrane: uporaba srednjih listov; ravnanja tobaka pri višji gorkoti ("Toasting"); vpoštevane kislobne

alkalijskega razmerja, s temu sledočim končnim izboljšanjem okusa; in kontrolirana enotnost v završnem izdelku.

Vse to skupaj proizvede boljše cigareto - moderno cigareto, cigareto napravljenjo iz bogatega, zrelega dela tobaka - Lahko Kajo.

Luckies so manj kislobne

Zadnje kemične preizkušnje kažejo* da imajo druge znane vrste preobilico kislobe nad Lucky Strike od 53% do 100%.

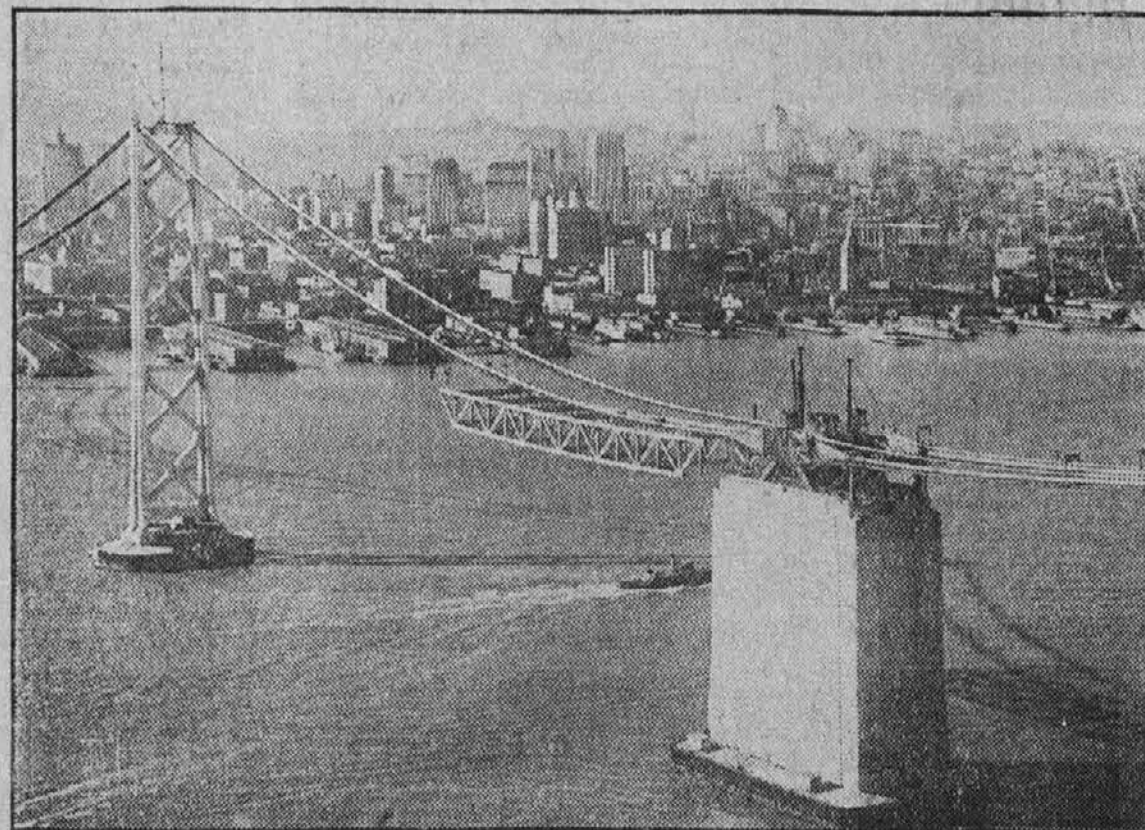
* Izidi Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev In Preiskovalnih Skupin.

lahka kaja

BOGAT, ZREL DEL TOBAKA

"IT'S TOASTED"

Najdaljši most na svetu se bliža svoji izgotovitvi. To je San Francisco-Oakland most, ki bo dolg štiri milje in pol.